

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Az orgazdák.

Írta: Virágh László csendőrszázados.

Ha a bűnösök gondolkozásmódját igyekezünk követni és céljaikat fürkészszük, könnyen megközelíthetjük lelki-világukat, járatosak leszünk mint üldözők az általuk taposott ferde ösvényeken s a sötét utakon mintegy jobban tájékozódva bátrabban baladhatunk, hogy őket, kik álmunkban is mindig csak monokülnek, beérhessük és méltó helyükre, az igazságszolgáltatás kezeibe juttassuk.

Ha az idevonatkozó törvényeket ismerjük, nem nehéz kitalálni, hogy a vagyon ellen merényletet elkövető bűnösöknek legfőbb igyekezete az, hogy jogtalan anyagi hasznot szerezzenek bűnös uton.

Hiszen úgyszólván minden paragrafusból kéri, hogy a minősített cselekmények egyik főismérve a jogtalan vagyonszerzés.

Hu tovább kutatunk, rájövünk, arra is, hogy a jogtalan uton való vagyonszerzés csak akkor sikerül nekik, ha a lopás, rablás, csahia, sikkasztás stb. áran jogtalanul megszerzett dolgot, mint értéket a maguk szempontjából hasznosítani is tudják.

Mert abból, hogy valaki valamely dolgot ellop, elrabol, kials, vagy elsikkaszt, még nem okvetlen következik, hogy közvetlen anyagi hasznot is húzott, hanem csak az, hogy anyagi kárt okozott. A hasznosítás tulajdonképpen csak ezután következik.

Az ut ezután már egy második, barmadik személyhoz vezet a legtöbb esetben, mert a nélkül a hasznosítás majdnem ki van zárva.

Ez a második, vagy harmadik személy rendszerint az orgazda, a ki nélkül úgyszólván nem is képzelhető vagyonnelleni bűneselekmény.

Képzeljük magunkat csak egy pillanatra is a bűnös hajlamu ember helyzetébe és kövessük lépten-nyomon az ily egyén gondolatmenetét!

Menten rájövünk, hogy ő a következő észjárással okozkodik: Tisztességes munkával csakis folytonos fáradozással lehet jutni gondtalan megélhetéshez, ha ezen megélhetés tartama hotekre, hónapokra szorítkozik is. Itakra, kártyára s egyéb szenvedélyek kielégítésére, melyek a rendszer életszükségleteken kívül esnek, rendszeresen nem lehet áldozni a rendszer munka melletti keres-

ményből, mert a tisztességes kereset szülte eredményt a rendszer életszükséglet követelményei is felemésztik s alig marad valami azon fölül.

De a munka rendszerint gyenge oldala is az ily egyénnek s mégis hangosan kiabál fülébe az életszükséglet és a szenvedélyek kielégítését célzó vágy s okozkodásra készvoti, melynek eredményekép leszűrődik amogy sem szilárd akaraterének leküzdése mellett az a megállapodás, hogy van ut és mód, melyen és melylyel rövidesen lehet munka nélkül mindezen életszükségleteket és vágyakat kielégíteni.

A fő, hogy dolgozni ne kelljen! Egyszer kétszer feljajdul ugyan a lelkiismeret intő szava «ne tedd, nem igaz dologba ártod magad, rajtacsipnek s elveszted, a mi a legértékesebb: becsületedet».

Felülkerekedik a rossz hajlamok ördöge és kecsgett, hogy «hátha nem», «ügyesen fogom csinálni és soha rá nem jönnek» stb.

Az utóbbi kecsgettetés édesebb, kellemesebb, mint az előbbi intelem s emberünk a bűn ösvényere lép. Most már csak az utakat és módokat keresi és töltetetlenül bizik abban, hogy sikerül.

Terveket eszel ki, hogy mit, mikor és hogyan hajt végre? s hamar rájön, hogy egymaga nem holdogul, mert ha élelmet lop, abból csak annyi hasznot lát, hogy egyszer jól lakik maga, esetleg családjá is, ha marad belőle valami, árulója lesz.

Ha ruhát lop, nem viselheti, mert meglátják rajta s elcsipik. Legjobb volna pénzhez jutni, mert azon mindent lehet venni, könnyű elrejtteni. De itt megakad. Hol van hát a sok pénz? Az bizony kevés helyütt van s tán az jut eszébe, hogy azt onnan, a hol bőven van, csak vér áran szerezheti meg. Ettől visszaretten s visszazutór gondolatban a tárgyakhoz. Hiszen az is pénz az or. Hiszen ha eladja, azért is kap pénzt s még sem oly nagy véték lopni, mint gyilkolni! De ki veszi meg?

Tehát kutatás után rájön, hogy valakire van még szüksége, ki törekvését elősegíti. Hamar megy azután a többi, lamer ő könnyűvérű embereket környezetébe, a ki lelkere veszi egy kis haszonért a hánt. Hogyan? Neki is jut valami haszon belőle és hallgat érte. Nem lesz semmi baj!

Igy ölelkezik azután össze a két bűnös lélek s fogadkoznak, hogy nem lesz baj, csak meg kell tenni, de

Villamos és gőzörre berendezett gyár tólról nem képes olyan finom és jó hangszert szállítani, mint **REMÉNYI MIHÁLY**, a Ludovika Akadémia házi hangszertekészítője. Azért ne vásároljon semmiféle hangszert, legyen az hegedő, gordonka, cimbalom, harmonium, harmonika, fa-, rézfúvó-hangszer, hár, stb. míg Reményi legújabb képes szerekét át nem olvasta, mely ingyen és bérmentve köldék Budapestről, Király-u. 58. külön költségvetés díjtalanul. Kivétel a világ minden részére nagyban és kistanyban. Az összes hangszerek javítása szakszerűen és olcsón. — Minden hangszerről külön külön árjegyzék kerendő.

vesz belőle haszon, nem kell dolgozni és mégis élünk, sőt ivásra, mulatozásra is telik.

Az út egyengetve van, csak alkalom kell rá, hogy a vagyont meg lehessen dézsmálni, sőt az ulku is meg van már, hogy minek mi lesz az ára, csak legyen a minél előbb legyen. Sőt elméletben ki lesz előre főzve az is, hogy mit tesznek a végből, hogy rá ne jöjjenek a turpisságra, hogyan fognak vullani, ha gyűm őri őket, tagadnak, ulibit igazolnak, a második pedig, a ki minden tervnek, minden védekezésnek az irányítója, már el van készülve, hogy a jóhiszemű vevőt fogja játszani s ha kell az elesett bűnöst még jobban a porba rántja, mint a hogyan az saját bűne súlyánál fogva esett abba.

100 esetből 75 esetben így készülnek elő a tervek, és az illetnek meg a vagyon elleni büntettek, s csak a többi 25 esetben esik meg, hogy a bűnös személye azonos a másodikéval is, azaz mikor a haszonhuzást is maga eszközöli a bűnös.

Mind a 100 eszt felette érdekel bennünket, esendőröket, de különösen kell hogy érdekeljen bennünket azon 75 eset, melynél az anyagi haszonszerzés csak a második, vagy harmadik személy közreműködésével lehetséges.

•Az alkalom szűli a tolvajt — egy igen jó, régi magyar közmondás, melyet kiegészít meg az •ott lopnak, a hol van — szólás-mondás.

Csupán a pénz az, melyet bárki mint egyenértéket fogad el és ad ki s az elelem tárgyai azok, melyeket azok élvezete által bárki hasznosítani tud, de ez utóbbiak jórészen értékesítés útján is hasznosíthatók.

Tehát nem eselődünk, hogy ha a hozzávetőleges számítás mellett 100-ból 25 esetre tesszük azon esetek számát, mikor a rabló, tolvaj, csaló, sikkasztó stb. büntetles a második, az orgazda nélkül boldogulni tud, mert a pénzt és előlmi eszközöket is részben idezárnítva, tudja csak önmaga hasznosítani, minden más egyebet azonban csak továbbadás útján, mások segítségével.

Ezekből most már kihámozható tehát, hogy a vagyon elleni büntesekelményeknél miért és mennyi szerepe van az orgazdáknak s nem okszertűlten rájuk terelni a nyomozó közegek figyelmét, mint olyanokra, a kik 75 esetben 100 esetből okozói a büntesekelményeknek s ütköző pontja az azon harcznak, melyet a vagyon elleni vétő bűnösök ellen folytatunk.

A legtöbb esetben a bűnös maga csak okozat, még pedig olyan okozat, melyet az orgazda, mint indítók előidéz.

Nem tudni, mi az oka annak, hogy a büntügyi nyomozásokról szóló statisztikai adatok szerint a felderített orgazdasági esetek az előfordult vagyonelleni büntesekelmények számával szemben viszonylagosan oly eredménytelenséget mutatnak fel akár a esendőrség, akár a rendőrségek statisztikáját vesszük szemügyre, de mindenesetre jó ennek az okait fürkészni.

Az arány alig tesz ki 10%-éket, pedig az orgazdák

üldözése és felfedezése egy oly jelentékeny oldala a megelőző szolgálatnak, melylyel csak az őrszes bűnös hajlamu egyéneknek egyénekenkénti őrzése lenne mint ilyen arányosítható.

Tehát mi lehet az oka, hogy a siker még sem jobb?

A valószínűség részint abban keresendő, hogy a törvény azon kitétele amelyről tudja az orgazdáknak igen bő alkalmat nyújt a kibuvásra s igen sok mód van a jóhiszeműség bizonyítására, mg a nyomozó közegek igen nehéz feladata van velük szemben, mikor azt, hogy a bűnözésből származó ingó dolgot „talpra” szerezte meg, bizonyítani akarja.

Nem csakély szerepet játszik azonban a sikertelenségben az sem, hogy a telten megkerülésével a nyomozó közegek a felismeren felbuzdulva, elfeledve, hogy csak az okozat eszte meg, az ok kutatására időt és fáradságot nem fordít, vagy hogy nem ismeri fel a közbiztonság zavartalan fenntartásáért szerfelett akadályozó tényezőként az orgazdát, a ki nélkül ugyszólván nincs vagyon elleni büntesekelmény.

A mint már említettük aránylag 100—75 esetben van csak aktív orgazda, tehát a számok a statisztikákban nem is fedhetik egymást a legakerekesbb működés mellett sem, de azt is figyelembe kell vennünk, hogy orgazda a tapasztalat szerint sokkal kevesebb van mint tolvaj, rabló, csaló, sikkasztó stb. egyúttvéve s hogy a számok arányát ez is csökkenti.

Ha ezt tudjuk, rájövünk arra is, hogy a sok tolvaj sikkasztó, csaló, rabló stb. bűnösöknél kevesebb számban levő orgazda az oka annak a 75%-nyi vagyon elleni büntesekelménynek, melyet a bűnös hajlamu egyének elővetnek s rendszerint nem egy-két esetben, hanem a büntesetek egész sorozatában szerepelnek az egyes orgazdák mint indító ok és segítő eszköz, ugyanarra hogy sokszor egy orgazdára 8—10, némelykor 100 bűnösöt is esik, mely a vagyon ellen követeltet el.

Mindaz csak arra vall, hogy az orgazdák igen erős ellenfeleink s míg nem rendelkezünk legalább is annyi óbermeggel és agyforrttsággal mint ők, ők maradnak az erősebbek s hiábavuló lesz minden igyekezetünk minden fáradságunk a vagyon elleni büntesekelmények kézrekerítésében, mg az orgazdákat ártalmatlannokká nem tesszük, mert ők az alkalom egyúttal arra is, hogy a különben nem értékesíthető dolgok pénzzé váljanak a tolvaj, a rabló, a sikkasztó, csaló stb. bűnös kezében.

Az orgazdák kellő erálylyel és okszertűl eljárásul való üldözése nélkül úgy járunk, mint a mescheli ember, a ki észrevévén, hogy a pénzcséjében lévő hordóból a bors folyik, a helyett hogy a hordó kinyitott csapját zárta volna el, a kifolyt bort igyekezett fölmereni, mindunt az egész hordó kiürült.

Ha már tudjuk, hogy a meschére vonatkoztatva az orgazda a csap, melyet, hogy a további kárnak, gonosz-ságnak elejét vehessük, kell elzárni, igyekezzünk az

A legjobb órák,

legszebb órák, egyszerűtől a legdrágábbig, ugy készpénz, mint részletfizetésre 10 évi jótállás mellett kaphatók

BRAUSWETTER JANOS

művésznél Szegeden.
Javitások 5 évi jótállás mellett.
Aranyezék ingyen!

eredményhez rövidebb uton vezető eljárást választani s az orgazda káros működését tegyük lehetetlenné.

Hogy az orgazdához lérközni tudjunk, mindenestre immornünk kell gyenge oldalukat s az ezen bűnös üzelmekből folyó jellemtulajdonosságukat. (Végre kov.)

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

A gyászszövetség hűsvét.

Irta: Mátyás Miklós főrendmester.

Kaligáro Viktor olaszországi és Stupieza Ferencz karintiai lakosok, mint munkavezetők, az egerputnoki vasút-építésnél dolgoztak. Ott érte őket az év tavaszán a hűsvét ünnepe. F fiatal emberek lévén, a két napon ünnepet nem akartak a vasút melletti munkástanyán tölteni. S miután nem volt a közelben élénkebb forgalmú község, a legközelebbi Sújóvárkony községbe rándultak be.

Sújóvárkony egy kis község Borsod vármegye északnyugati részén Benniszlóti lakossága 2-3000-re tehető. Nincs benne semmiféle nevezetesség. Alig található fel a térképen is s ha ott nem volna a töle mintegy 2-3 kmnyire levő Ózd községben a rimamurányi vasgyár 5-6000 munkásával, talán hirt s hallanánk róla. Így azonban, mivel a bevándorolt munkásság nagyrésze is ott vett lakást, elég élénk forgalmú élet van benne s mintegy külvárosát képezi Ózdnak.

Ebben az évben, egy ránk, esendőrökre nézve elég szomorú eset révén, többször emlegették a hírlapok is. Ez év január havában ugyanis a sújóvárkonyi határ közelében gyilkolták meg Galuba József esendőrt, a ki az ózdi órától volt kirandulva személyfedezeti szolgáltra, a rimamurányi vasgyár egyik kiküldött fedezetére s közben rublógylkoság áldozatává lön. Az esetet és az ügy nyomozását annak idején, a Csendőrségi Lapok 10. 11. számában részletesen közöltük is.

Tehát — mint említém — ide jöttek be Kaligáro Viktor és Stupieza Ferencz ünnepi szórakozásra. Az időt az első napon koresmárról koresmára járva elég kellemesen töltötték Este pedig, úgy éji 11 órájáig, kávéházban időztek. Ekkorra már az egész napon át elfogyasztott különféle italoktól alaposan megittasodtak. Különösen Stupieza volt ittasabb. Annyira azonban mégse fogott rajta az ital, hogy ne tudott volna magáról Sőt annyira eszenél volt, hogy a kávéházból való távozásuk előtt, midőn a fogyasztottak árát kifizették, a nála maradt 180 K készpénzt, többek előtt, a kevésebb ittas Kaligáronak adta át. Ezután elindultak, hogy a vasuti munkástanyánra mennek.

Azonban az éji ittlóság észre tértette őket. S mivel nem látták tanácsosnak a kétes biztonságú utvonalon éjnek idején elindulni, vagy talán a kávéház ájjeli tündérei csalogatásának nem tudtak ellenállni, elég az hozzá, hogy a kávéházhoz tartozó szállodában maradtak s ott aludtak egész éjjel. Sőt annyira megletszett nekik a kiközöség nyújtotta szórakozás, hogy még az ünnep másodnapját is ott töltötték, az előző naphoz hasonlóan éjjelig való italozással. Ekkor azonban tanyájukra indultak.

De a két napi mulatozás se tudta őket megfosztani a meggondolt előrelátástól. Amint tehát észrevették a

község vége közelében, hogy jönnek utánok, bár nem tudták, hogy kik és miféle szándékkal jönnek, mégis bekopogtattak a széles házak egyikébe s szállást kértek s nagynehézzen kaptak is. Erre a három kísérő, a kik éppen a két munkavezető kirablását tervezték, visszatért.

Kaligáro és társa hajnali 3 óráig pihent a bérelt szálláson. Ekkor utnak indultak, hogy még idejekorán ott legyenek munkásainknál. De csak Stupieza jöbetett oda. Kaligarót miközben lelőtték. Alig hagyták el ugyanis a községet, észrevették, hogy pár száz lépényire két egyén jön utánok. Ez fel se tűnt nekik, mert a falusi embereknek ily korán való munkába menése előttök se ment ujdonaág számhá. Sőt még arra sem lettek óvatosaibak, mikor az egyik kanyarodónál haladva, lövést hallottak magok mögött. Pedig a lövés nekik volt szánva, de szerencsére nem találta egyiköket se. Minden óvatosság nélkül haladtak tehát tovább. S már a sarkukban lépegettek a gyilkosok, ők meg hátra se tekintettek így történhetett aztán, hogy a két tettes megközelítte őket, egyikük hirtelen oly erős ütést mért hátulról Stupieza fejére, hogy az eszméletét veszítve földre esett. Kaligáro nem vesztette el lélekjelenlétét erre a hirtelen jött támadásra. Néhány lépényire hirtelen előre futott s előrúntva forgópisztolyát az őt követő támadókra rálőtt. Lövése nem talált. Legalább annyira nem, hogy a támadók valamelyikét hurezképtelenné tette volna. Többet pedig nem löhetett, mert a következő pillanathan a támadók egyike vadászfegyverből hasba lőtte. Erre a földre esett.

A két tettes azonnal rárohant, hátára fordították, zsebeit kikutatták, pénztárczáját s egy özlábnyelű kését elvették, ezüst zsebróáját lánczostól a mellőnyről letépték s mindezeket magokhoz véve, elmenekültek. Kaligáro s művelet alatt nem volt eszméleténél.

Mielőtt a két tettes ekként végezhetett volna Kaligárral, Stupieza magához tért. S a mint meglátta, hogy mi történt Kaligárral, miután nem volt nála a botjánál egyéb védelmi eszköz, nem mert annak segítségére menni, sőt még a közel községbe sem sietett a lakoságot értesíteni, hanem ijedtében úgy elszaladt a közeli erdőn keresztül a vasút melletti munkástanyára, hogy azt se tudta, merre és hogy jutott oda. A tettesek nem is üldözték, mert mire észrevették távozását, a menekülő már oly messze járt s különben is már virradni kezdett, hát nem találtak tanácsosnak üldözőbe venni. Hazatértek ők is.

Röggelre kelve a járókelők megtalálták a vérében fetrengő Kaligarót. Még élt s esetét elbeszélte a körültre levőknek. A római hír hamarosan elterjedt a községben s csakhamar értesült róla az ózdi járáparancsnokság is.

Feljes látván ózdi járárnőrmester, kinak a Galuba esendőr gyilkosának kinyomozásában is oroszlánrésze volt, az értesülés vétele után, az óra országos legényiségével azonnal a helyszínére sietett és Kaligarót kikérdezte. Ez mindent elmondott neki, a mit már fentebb részleteztém. Sőt azt is állította, hogy ha névleg nem ismert gyilkosait szembeálltatók vele, foliamernő őket, mert — mint mondá — arcukat és ruházatukat, midőn szembeállított velők, jól megfigyelte.

Ezt azonban csak a már air szélén álló haldokló végső reményességének lehetett tekinteni, mert hiszen semmiféle olyan ismertető jelet nem tudott mondani a gyilkosokról, vagy azok ruházatáról, a miből azok kiletéré csak következtetni is lehetett volna. Különben is csak

Ha fáj a feje

ne tetovázzák, hanem használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmarkosabb migrént és fejfájást elűntesztja. — Árát K 1,20. — Kapható minden gyógytárban, Kőszén Beretvás Tömés gyógyszerész és Tűzposten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

pár pillanatig és a derengeni kezdő gyenge hajnali világozásnál látta őket, tehát feltételezni sem lehetett, hogy szembesítés esetén is rájuk ismerhetett volna.

De a szembesítés már a miatt so történetelt meg, mert mire Fejös járásörmester abban a roményben, hogy Stupicza talán többet tudhat, azt felkoreste és kikérdezte, Kaligáro délelőtt 10 órára meghalt. Ekkorára pedig a minden nyom és a részletek bővebb ismerete nélkül, csupán következtetések alapján nyomozó csendőrség, a tetteseket nem kerithette elő. Annál kevésbbé, mert Stupicza még annyi felvilágosítást so tudott adni a tettesekre nézve, mint Kaligáro. Sőt az eset okozta ijedségreknek, még kikérdezőekor is annyira hatása alatt állott, vagy talán a fejére kapott ütés következtében gyengült meg annyira az emlékező tehetése, hogy egyes részleteket is alig lehetett tőle kivenni. Ennél fogva a csendőrségnek, a gyanúsítottakat illető legkisebb adat, nyom vagy bűnjel nélkül kellett a nyomozást megkezdnie.

Fejös járásörmester mindezek daczára nem retent vissza a nyomozás nehézségeitől. Már csendőr korában is szolgált Ózdon a mint járásparancsnok is jó idő óta ott működik, minélfogva személyismere a lehető legkiterjedtebb. Ismeri úgy az ózdi, mint a sajóvárkonyi bennszülött lakosnagot, és mivel többnyire a gyárak körül teljesítenek szolgálatot, nagyjohrészét a folyton változó gyári munkásokat is.

Van egynehány közártalmú nyilvántartva az óráon, ezek közül tehát négy-ötöt, akiket t. i. elég elvetemedetteknek talált a szóbanforgó büntett elkövetésére, azonnal őrizet alá vett. Ezek egyike volt Molnár Antal József, korához képest még elég fiatal, de betörésekért és rablásért már három ízben büntetett sajóvárkonyi lakos is, a kire legjobban gyanakodott. Azután megkezdte a nyomozást.

Első sorban azokat a kocsmákat és kávéházakat vette sorba, a hol sértettek két napon át mulattak, és annak a háznak a lakóit kérdezte ki, a honnan az eset reggelén elindultak. Ez utóbbiak elfogadhatóan igazolták alibi-jüket mindannyian. Pénzt nem láttak sértetteknel, csak éppen azt az egy korona busz fillér, a mit a szállásért fizettek. A kocsmárosok pedig jóformán azt se tudták megmondani, hogy az ünnep alkalmából náluk volt sok munkás közül sértettek kikkel mulattak vagy társalogtak hosszasan. Ottlétük alatt nem vezekedtek senkivel, huzagotuk tehát nem lehetett. Különben is teljesen kizártnak látzott, hogy honaszuból követlék volna el a tettet, mert a körülmények kétséget kizárólag azt igazolták, hogy a tetteseket rablási szándék vezette.

Annyit azonban a kávéháztulajdonos feleségének bemondásából mégis megállapíthattak, hogy mikor Stupicza a 180 K-t Kaligáronak a kávéházban átadta, a kávésné az ablak alatt látta állani és beszélkedni Molnár Antalt Józsefet egy másik ismeretlen fiatal munkással. Majd félrébb az udvarra buzódtak a ott valamit suttogtak egymással. A kávésné rájuk is szólt, hogy mit keresnek ott a mért nem jönnek be, de ezek a késői időre hivatkozva eltávoztak.

Egy másik kocsmáros, az ugynevezett szövetkezeti kocsmá tulajdonosa pedig orra emlékezett, hogy az ünnep második napján, este tíz órájában, a külön bejáraton jött be Molnár a kocsmába, a mi akkor fel se tűnt neki és csak keresztül ment azon a különszobán, a hol sértettek mulattak, de sem ott, sem az ióban nem rendelt semmit, hanem azonnal távozott. S neki úgy tetszett, mintha valakit keresett vagy megfigyelt volna.

De mivel senki után nem kérdezősködött, szó nélkül hagyta továbbmenni.

Ezek mind oly csekélységek, a mi a gyanút növeltek ugyan Molnár ellen, de mugukban véve bizonyítéknak mitsem értek. Molnár nem is tagadta, hogy a jelzett időkhöz és helyeken megfordult, de hát mint legényember, csak mulató barátai után kutatótt a mivel egyik helyen se találta őket, nem ment be, illetve nem maradt ott. A kávéháznál vele volt fiatal munkás nevét nem tudta megmondani, mert — mint mondá — az nap első találkoztott vele először az utcán a a kávéházról távozva el is váltak egymástól. Tehát még látásból sem ismerne föl.

A többi őrizet alatt levők mindannyian elfogadhatóan igazolták alibi-jüket az is, hogy az ünnepek alatt Molnárral sohasem voltak együtt, ezeket tehát a járásörmester elbocsátotta.

Molnár ezek után alapon lesti vizáglat alá vette a járásörmester. Ennek során nevezett bal keze szúrán, a kézfej tövétől mindegy négy-öt cmnyire felfelé, egy új sérülési nyomot fedezett föl. Ezt a ruhá eltakarva, azért nem vehette előbb észre. Orvossal megvizsgáltatván, az azt állította, hogy a sérülés csak lövéstől származhatott úgy, hogy a lövedék a kar hajlító (belső) oldalát csak felületesen érintvén, keresztül haladtában a kar egész szélességében, a bőrön és az általa levő lágyrészekben — az izmokat nem érintve — vájatomszerű sérülést okozott. Ezenfelül nevezett inge eleje körülbelül gyermektényérnyi területen véres volt.

Ez már súlyosabb gyanúk volt Molnár ellen, a mennyiben feltételezhető volt, hogy a sérülés a Kaligáro lövésétől származott. S az orvos is oda nyilatkozott, hogy a sérülés megfelel a Kaligáro pisztolyában talált lövedék nyomának.

Molnár azonban mindezek daczára tagadta a tett elkövetését és azt állította, hogy az ünnep első estőjén a szövetkezeti kocsmából távozó gyárimunkásokkal együtt lévén, azok egyike lövöldözött, a mikor ő figyelmeztette, hogy azzal hagyjon föl, mert felkelheti a csendőrség figyelmét, az daczozan még egyet lőtt, mely véletlenül az ő kezét érte. Ezt észre véve mindannyian elmenekültek a ő egyet sem tud közülök megnevezni, mert nem ismerte őket.

Fejös járásörmester kétségesen találta Molnár bemondását, de azért terbe vette, hogy kinyomozza a lövöldözöt. Ezt közölte is Molnárral. Nem tudni mi okból, talán erről az oldalról felfedezéstől félt Molnár, vagy más ok késztette rá, de még mielőtt a járásörmester a nyomozást ez irányban megkezdhetne volna, visszavonta állítását és azt adta elő, hogy az ünnep másodnapján egy előtte ismeretlen munkással az erdőben volt a a mint ez forgópisztollyal madarakra lövöldözött, őt véletlenül meglőtte. A gyári munkást nem ismeri, de úgy emlékszik Sz-szel kezdődő neve van. Ez állításon mellett meg is maradt. Az inge elején talált vérfoltot a karján levő sérüléstől eredetnek állította, a mi hihető is volt.

A járásörmester ennélfogva előbb a községházán érdeklődött az Sz. betűvel kezdődő nevek után a összeírván az ilyen neveket, felsorolta Molnár előtt. Ez a Szanyi név említésénél odanyilatkozott, hogy olyanforma hangzón a szóbanforgó gyári munkás neve is.

A községi előjáróaktától nyert értesülés szerint csakugyan volt a Szanyi József nevű legény, egy özvegyasszony fia a az tényleg gyári munkás volt. De vélemény-

Brucker Győző Nándor és Társa
 órás, ékszerész. **GYŐR 33. sz.**

A m. kir. csendőrségnek ingyen és bérmentve küldöm **500 képpel** ellátott árjegyzéke-mel. Kedvező feltételek. — Feltétlen biztosítékos közölgetés. — Csendőrségi megbízható órák 5 évi jótállással.

Felvontás a starthoz.

Indulás a startról.

Tél a Tatrán.

nyük szerint, arról nem volt feltételezhető, hogy a bűncselekményben részt vett volna, mert — mint mondák — nem hogy büntetve lett volna, de még bünvádi kereset alatt sem állott soba.

Fejes járásörmester mindezek daczára elhatározta, hogy ha egyőbért nem is, de hogy Molnár állításának mibenállásáról meggyőződtesse magát, felkeresi és kikérdezi nevezettet. El is indult a gyár irányába, de mivel nevezett szülei lakása útbaesett, jónak látta ott házkutatást tartani abban a feltevésben, bátha ott valami bűnjelét találna, a minék a kikérdezésénél hasznát vehetné.

A házkutatás közben előbb egy kétesővű vadászfegyver került elő, melyről alapos vizsgálat mellett megállapította a járásörmester, hogy kevés idővel előbb mind a két csővéből lötték. Miután a gyilkosságot vadászfegyverrel követték el a megállapítottak szerint a tettesek két lövést tettek, bár az anya nem tudott róla, hogy fia a fegyvert használta volna az ünnepek alatt, Fejes járásörmester mégis őrizet alá vette, aztán tovább kutatót.

A mint így az egyik ládában levő ruhák között kutatót, előbb egy pénztárca akadt a kezébe. Tartalmát megvizsgálván, 52 fillér aprópénz és két darab Kaligáró Johanna Olaszország címére kiállított pénzesulaványról szóló feladóvevény volt benne. Tovább kutatva előkerült az özlábnyelű kés és az ezüst zsebkés a lánczeczal együtt. Ez utóbbinak hiányzott az a karikája, melyet a Kaligáró mellénye gomblyukában találtak. Mindezekről az anya, mint állította, nem tudta, hogy kerültek oda.

A talált bűnjelkekből kétségtelenül bizonyosra vette a járásörmester, hogy a rablásból származnak. Ennélfogva összezsomagolva magához vette a egy esendőrt a család őrizetere hagyott, nehogy kerülő uton fiukat értesíthessék, ő pedig a bizalmi egyénekkel és az utközben talált járási főszolgabíróval a gyárba ment. Nehogy a keresett Szunyi József, míg ő behivatja, valamiképen értesüljön a dolgról, megszókbessék, az igazgató hozzájárulásával, a mester vezetése mellett, egyenesen a műhelybe ment a a mitsem sejtő munkáit elfog a, megbilincselte a az igazgatói irodába kísérte.

A legény eleinte tagadott mindent a tiltakozott elfogása ellen. De a bűnjelke felmutatására megtörtén valotta be, hogy ők ketten Molnárral követték el a gyilkosságot, még pedig előre megfontolt szándékkal, a következőképen:

Az ünnep első estéjén éppen akkor mentek a kávéházhoz, mikor Kaligáró és társa fizettek. Az ablakon át látták, hogy Stupicza a 180 K-t Kaligárónak átadta. Molnár ekkor célzatosan megjegyezte, hogy ezeknek van pénzüik, jó lenne őket kifosztani. További rábeszélésre ő is beleegyezett a tervbe vett rablásba. De mert a két munkavezető nem ment el a kávéházból, nem hajthatták végre a tervüket akkor, hanem Molnár ajánlatára abban állapodtak meg, hogy másnap is — ha ott maradnak — figyelmével kísérik őket a amennyiben éjjelre is ott maradnának, rájuk lennek a község alatt a a rablást végrehajtják.

Molnár tehát másnap egész napon át figyelmével kísérte a két mulatozót. Mikor pedig este 10 óra tájban még a szövetkezeti korcsmában találta őket, biztonra vette, hogy az éj folyamán mennek haza, mert hogy reggelig ott maradjanak, kétséges volt előtte.

Értesítette is erről Szunyt. És mivel a kirabolni szándékolt két egyén erejére való tekintettel nem látták teljesen sikeresnek a rablás végrehajtását, nehogy

kudarczot vallhasannak, V. M. nevű hajóvárkonyi cigányt is beavatták tervükbe. Így aztán bármán követték az éjszátjában elindult két egyént mindaddig, míg azok — mint fentebb is említettem — a község szélén szállást vettek magoknak éjjelre.

Tervük ekkor sem sikerülvén, teljesen lemondtak róla és hazatértek. Mikor azonban a cigány elvált tőlök, Molnár rábeszélésére mégis elhatározták, hogy hajnalban meglesik a két embert a ha másként nem sikerül, gyilkosság mellett is kirabolják őket. Ehhez Szunyi még este előkészítette a fegyverét. Molnár pedig, hogy el ne aludjanak, arra vállalkozott, hogy egész éjjel ébren marad.

Következő hajnalban Molnár csakugyan felköltötte Szunyt a ez fegyverét magához véve a község felé indultak. A házban, hol a két munkavezető aludt volt, ekkor — hajnali két-három óra között — már világoosság volt és az ablakon át kiletek, hogy azok éppen öltözködtek. Kisiettek tehát a község széléhez nem messzire levő kápolnához és Molnár, kínél semmiféle ütő vagy sértő eszköz nem volt egy zsebkésen kívül, egy jókora akáczfodorongot vágott magának a így varták a két embert.

A két munkavezető sietve gyanutlanul haladt el a kápolna előtt. A két tettes csakhamar utánok iramodott a mikor 30—40 lépésnyire megközelítették őket, Szunyi Molnár rábeszélésére, egy lövést tett Kaligáróra, mert azt hitték, hogy a pénz még mindig annál van. De mert a két előttök haladó éppen a lövés pillanatában kanyarodott el egy domb alá, a lövés nem talált, sőt azok figyelmét még fel sem keltette. Ennélfogva teljesen gyanutlanul férközhettek a baladók közelébe és Molnár egy jólirányzott erős ütással Stupiczát a földre terítette. Mikor pedig Kaligáró önvédelemből rájuk lött a Molnár bulkozét eltalálta, nehogy többet löbessen, Szunyi hasba lötte. Aztán kifosztották.

A zsákmányban azonban csalódtak. És pedig azért, mert — mint Stupicza bemondta — Kaligárótól az ünnep másodnapján visszakérte a pénzt a így mindössze 52 fillért a a már említett tárgyakat találták nála csak.

Az elvett tárgyakat azért adtu át Molnár Szunynak, mert tudta előre, hogy ő mint rovtomultu mindjárt gyanuba jön a könnyen megtalálhatnák nála. Később, majd ha az ügy feledésbe merül, a rablott holmikon megegyeznek.

Az ezek szerint teljes beismerésben volt Szunyt Sajóvárkonyba kísérte a járásörmester a Molnárt vette kikérdezés alá. Nem sokáig kellett vele hajlódni, mert a mint a bűnjelkeket meglátta, mindjárt tisztába jött a helyzettel a beismerő bűnösségét.

Még csak azt kellett volna kideríteni, hogy hova lett a Kaligáró 30 koronája. Ez ugyanis azt mondta a járásörmesternek, hogy gyilkosai tőle 30 K-t vettek el. Ezt azonban mind a két tettes tagadta a azt állították, hogy a tárczában az 52 filléren felül semmiféle más pénz nem volt. S abbéli védekezésüket, hogy ha nálok volna ez az összeg, éppen úgy bevallanák mint a cselekmény elkövetését, még a helyszínén volt vizsgálóbíró is elfogadta, annál is inkább, mert Stupicza se tudta, hogy volt-e és mennyi pénz Kaligárónál az eset idejében; — továbbá, mert a két feladóvevény szerint is nagyobb összeget küldött haza nejenek; és, mert a két napi mulatozás is sokba kerülhetett. A 30 K utáni nyomozást tehát abbahagyták a a vizsgálóbíró a tetteseket azonnal magával is vitte.

Az ekként teljesen tisztázott ügy bírói vizsgálata nem

Felfordult a szán.

Heverészás a hóban.

Téli a Tátrában.

is soká tartott a főtárgyalás befejeztével egyenként 12—12 évi fegybüzra ítélte vádlottakat a miskolci kir. törvényszék.

Fejes járásörmester élénk bizonyítékát adta eme ügy nyomozásánál, hogy őrsze területén a legkiterjedtebb személyismerettel rendelkezik. Tudta, hogy a nyilvánartott közártalmu egyének közül kit lehet képeznek tartani ily súlyos büntett elkövetésére. S ezenfelül annyi ügyességgel és — mint látjuk — oly sikeresen vezette a nyomozást a snját őrscheli és a járása területéről is berendelt összesen mintegy 12 főnyi legénységgel, hogy mire a törvényszéki vizsgáló bizottság ténykedését befejezte, már a kész eredményt jelenthette nekik.

Igaz, hogy a még kevésbé rafinált Szanyi banno-
san beismerő vallomást tett. De ez is a járásörmester abbéli ügyességének tulajdonítható, hogy a gyanúsított elé nem akorván üres kézzel menni, a községi előjáróság jó véleménye és Szanyi büntetlen előléte daczára, házkutatást tartott nálok, mielőtt még a gyanúsítottat elfogta volna a az ekként beszerzett bünjelek felmutatásával hamarosan beismerésre bírta terhelte.

Böhsze ajánlható tehát eléggé a csendörnek, hogy működése területén, amennyire csak teheti, minél előbb személyismeretet szerezzen; nyomozásoknál minden lépést a helyes következtetések alapján megállapított irányban tegyen meg, mert csak így teljesítheti szolgálatát eredményesen.

KÉPEINKHEZ.

TÓL a Tátrában.

A Tatra, ez a svájci havasokhoz hasonló vadregényes, magyar vidék, hovatovább télen-nyáron egyformán látogtatt helye lesz országunknak. Most is, mikor méteres, sőt ennél is vastagabb hóréteg fekszik a gyönyörű fenyvesek koszorúza bérceken, mikor az ember azt hinné, hogy talán élet sincs e hóval borított erdő-hegyes tájon: állandóan főuri látogatók, a sport különféle nemei iránt érdeklődő hölgyek és férfiak jókedvű zajától hangos az egész Tatra vidéke. Mióta ugyanis vállalkozó szellemű egyének hazánk természeti szépségeiben hővelkedő vidékeit a köztük a Tatra vidékét megközelíthetővé tették és kényelmes szállók állnak a látogatók rendelkezésére, Tatralomniz télen is kedvenc kiránduló helyévé lett a főuri világnak. A főhercegek és a magyar főuri világ, sőt nem ritkán külföldiek is felkeresik, hogy itt hóroljanak a tündező és szívet-lelket vidító újabb és újabb téli sportnak. Egyik csoport szánkázik, a másik a *toboggán*, *bobsleigh*, *sli* sportnemeket üzve, hidegtől pirosra festett arcczal, hangos jókedvvel siklanak végig a csillogó fehérváron. A jelen számunkban közölt képekben több ilyen sportoló csoportot mutatunk be olvasóinknak.

HIREK.

Koholt rablás. Millák Vilmos, az osztrák-magyar államvasut társaság románbogaáni uradalmának erdőmestere, január 9-én arról értesítette a németbogaáni

örst, hogy aznap délután két ismeretlen egyén, a társulat pénztárhelyiségébe behatolva, a munkások kifizetéséhez előkészülő Péter Ernő társulati pénztárnokot megkötözte, megverte és ismeretlen mennyiségű pénzt elrabolva elmenekült. A helyszínén megjelent csendőrrjárőr a bevezetett nyomozás során megállapította, hogy a rablás híre koholt volt és azt Weinberger Lajos társulati számvivő és Péter Ernő pénztárnok, az általuk hosszabb időn át, mintegy, 15,200 korona összeg erejéig elkövetett sikkasztás palástolására osztelték ki. Tervük azonban, — a mint azt a következmények igazolták — a csendőrrjárőr őhersége következtében meghiúsult a találékonyságuk eredményét a hitlen tisztviselők közül, a már beismerésben levő Péter Ernő pénztárnok, a lugosi kir. ügyészség hörtönében várja.

Bányász sztrájk. Sopron megyében a brennbergbányai készénbánya 750 bányásza január 14-én béremelés és a velük állítólag méltánytalanul bánó főmérnök áthelyezésének követelésével, sztrájkba lépett, a mi az üzemenek $\frac{1}{4}$ részbeni szünetelését vonta maga után. A bányatársulat nevében a Budapestről kiküldött, központi bányabiztos a — különben nyugodtan viselkedő sztrájkolókkal tárgyalást indított, a minek eredményeként, a sztrájknak mielőbbi megszüntetése várható. A rendet Liszta József járásörmester, soproni járásparancsnok hatodmagáva tartja fenn.

Ellenszegülés. Csót veszprémmegyei községben Tóth Lajos csendőr, január 18-án, Nagy János csóti lakos ellenszegülő ellen szuronyfegyvert használt és azt könnyen megsebesítette.

Farsang. A budapesti csendőr altisztikar, folyó évi február hó 1-én, a csendőr laktanyában levő tisztitársalgó helyiségeiben, táncszal egybekötött, zártkörű társas estélyt rendez.

A házinyultenyésztésről. Lapunk hasábjain már többször volt szó a házinyultenyésztés előnyeiről. A házinyultenyésztés az állattenyésztés legjövődalmozóbb ága. Egy kak és négy anyanyul egy nagy családöt képes egész éven át bussal ollandni. E mellett az az előnye, hogy városi lakásban is elhelyezhető egy-egy ladában. Eltartása úgyszólván mibe sem kerül, mert konyhai hulladékon is élél. Tehát nem csak gazdaembernek való tenyésztése mellékágazatul, hanem az ipari és gyári munkások, valamint a szellemi munkások is eredményel foglalkozhatnak tenyésztésével. Tenyésztésének népszerűsítése érdekében Aussenberg János tanár, a ki egy évtizede foglalkozik a nyultenyésztéssel saját telepén a Nyultenyésztő Mintatelepen, „Házinyultenyésztés és Értékesítés” czimén (Csillag-hegyen, Budapest mellett) szaklapot ad ki, a melynek főmunkatársa Andrásovich Géza nyulügyi előadó, a ki az országnak egy teljes tenyésztő generációt nevelt tollávvil. A lapnak kiadóhivatala ingyen oszt tenyésznyulakat, csak azt köti ki, hogy az utódekből egynéhány visszaosztalassék. A lap előfizetésének ára egy évre négy korona, fél évre két korona.

Aki **ASTMA**

nehéz légzésben szenved, kik a fulladás miatt feködni és aludni nem tudnak, lábuk dagadt, léposókat alig tudnak hágni, mert megáll a lélegzetük a azal szívódobogásban szenvednek, a meleget sítg bírják, annak egyedüli megmentője a számtalan hálalóval által megköszönt Astma elleni szer. Ezen szer rövid használata után a szív rosdesebben működik, legrovidebb idő alatt könnyebbülés áll be a annak hosszabb használata után majdnem teljes a gyógyulás.

Rendelőkör életkor megkötés nélkül. Egy nagy doboz ára 9 K. Az összeg előleges beküldése esetén bérmentve szállítja Balla Sándor gyógyszerháza Hódmezővásárhely, 200. szám.

Sportolás kettős bobon.

Tél a Tátrában.

KÜLÖNFÉLÉK.

Mennyit dohányoznak az egyes nemzetek? A dohányfogyasztás statisztikája, a melyet most hoztak nyilvánosságra Franciaországban, igen érdekes adatokat tartalmaz arra vonatkozóan, milyen mértékben hódol XVI. Lajos nemzete a nikotin élvezetének. 1907-ben 39.900.000 kilogramm dohány fogyott el Franciaországban, a melynek értékét, 506.400.000 frankot egyszerűen a levögőbe fújták Marseilletől Ruonig. Az állam, a mely a monopóliumot a kezében tartja, évenként 386 millió frankot keres az emberek tüstől szonvedelmén. Eme statisztika alapján könnyen megállapítható, hogy Franciaországban egy emberre egy kilogramm és tizenhárom gram dohány esik a ezért a dohányos francia tizenhárom frankot fizet. A francziák ezért korántsem a legerősebb dohányosok. E téren a hollandok állanak az első sorban, a kik fejenként három kilogramm és 400 gram dohányt fogyasztanak. Utánuk következnek az amerikaiak, évi két kilogramm és 110 gramnyi fogyasztással. A harmadik hely a belgáké egy kilogramm 552 grammal. A németek a negyedik helyen állnak. Fejenként nem szívnak többet, mint egy kiló 485 gramot. A magyarokra fejenként egy kilogramm 350 gram esik, a norvégek egy kiló 335 grammal szerepelnek a névsorban. A kanadai egy kiló 60 gramot szí. A legkevésbé dohányoznak a spanyolok. Ezeknél a fejenkénti fogyasztás nem több 575 grammal.

A hó hűsége. Egy belga sportújság különös történetet mond el két kiszolgált versenyparipáról. Bruxelles mellett a tervuereni versenyistálló Mazawattee nevű versenylovát, a mely valaha dicsőséges napokat élt, jól megérdemelt nyugalmába helyezték. Úgy hozta magával

a sors, hogy egy másik paripát is, a melynek Fantome volt a neve, ki kellett mustrálni, a így a két megrokkant versenyló egy közös istállóban egymás mellé került. A két paripa csakhamar összeharátkozott, és szívesen megosztották egymás közt az abrakporeziót a mintha régi, letűnt dicsőségükről társalognak volna a maguk módja szerint. Így tartott ez az idyl egész nyáron át a a zaokék és a lóápolók is különös figyelemmel és gyöngédséggel bíntak a két letört nagysággal. Csakhogy minden mulandó ezen a földön, a így a két paripa boldogságának is irigye lön a sors. Egyszer csak Mazawattee nyomasztó betegeskedni kezdett a a leg gondosabb ápolás ellenére, egy szép napon utolsó rügött, és kiadta nemes páráját. Fantome azonban nagyon elszomorodott, látván hűségese osztálytársának gyászos végét, a odarogyott Mazawattee mellé, a honnan csak erőlyns beavatkozással tudták oltívolítani. A mikor pedig Mazawattee hulláját kocsira tették, hogy valahol kiinn a mezőkön elüssük, hirtelen megjelent sebes vágatásban a meg szomorodott Fantome és bűnnek oroztett fejével kísérte ki társát utolsó útjára. Még a durva lóápolóknak is könnyel telt meg a szemük, jegyzi meg az idézett sport-újság, a mely erősen állítja, hogy a különös eset csakugyan megtörtént.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességéből fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük emellett olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyegot ne küldjenek. Szolgálatlalt kapcsolatos kérdésekre csak az esetben

válaszolunk, ha a kérdés általános és fontosabb jelentőségű szolgálati ügyet érint, akkor is a felvetett és a tárgy lényegének megfelelően szűvegezett kérdést előrebocsátásával, hogy az adott válasz mindenképp általánosan megérthető legyen s így a felesleges kérdézőközléseknek eleje vétesse. Épp ily módon adjuk meg az általános műveltséget előmozdító válaszokat is.

Egresi úrs K. esendőr. Levelére válaszunk a következő: Helyi bajok, a melyeket tulajdonos érzékenységgel nem szabad elmergesíteni. Előzékenységgel, udvariassággal kell azokat orvosolni. Illedelmesen, de „határozottan” járjon el a illető úrra fog térni. Ha ez nem használ, akkor tegyen őrsparancsnokának jelentést.

Nehéz az élet. 1. Nem. A járőr nem szerkeszt jelentést, az az őrsparancsnok kötelessége. 2. Feljelentendő. 3. Kérdése még korai.

K. P. Oszthatatlan általány, a mely kizárólag az őrsét illeti meg; önmagától értendő, hogy a nő őrsparancsnok élni a cikkkel az őrsével egy időben szállítandók.

Olvasóinknak. Kérjük olvasóinkat, hogy leveleikben mindig írják meg a jelítést, a mely alatt a választ éhajtják. Adott jelige nélkül ugyanis a levélíró nevének kezdőbetűi alatt vagyunk kénytelenek a választ megadni, a mi félreértésekre ad okot. Legzélszerűbb, ha jelige gyanánt számok lesznek feltüntetve. Az „örög zsendar” jelige mellőzését kérjük, egyrészt azért, mert ez nélkülözi a csendőrtől joggal megkövetelhető komolyságot, másrészt azért, mert ezen jelítést nagy előszeretettel, még nagyon is fiatal csendőrök használják.

Ty. csendőr ez. őrsét. 1. Olvassa el lapunk f. évi 3. számában megjelent eszkezikket, abban megtalálja kérdésére a feleletet. 2. Magánvagyon lévén, portoköteles. 3. Minthogy az ált. szlg. htv. XVI. fej. 15. és 16. pontjai ily értelmű intézkedést nem tartalmaznak, véleményünk szerint nem követelhető. 4. Elítélhető, a mit említett módon el nem kerülhet, mert az 1908. évi jul. 30-án 77.379/16. sz. a. kiadott honv. min. rendelet mint az őrsével is közöltetett — ez irányban nagyon szigorúan intézkedik.

Kíváncsi őrsv. Nem adhatunk felvilágosítást.

M. ez. őrsv. Az A 2 gg) jelzetű „Szervi határozványok a m. kir. koronaőrég részére” című szolg. könyv 4 b) pontja értelmében: a koronaőrég gyalogosa és kúrtósei a magyar kir. honvédeágnak az ezen alkalmazásra önkéntes jelentkezés alapján előjegyzett szakaszvezetői és tizedesi (a cz. őrmesteri rendfokozatban álló ily altiszteket beleértve), valamint őrsvezetői és ezekkel egyenrangú tisztjei közül választatnak ki. Felvételre azok jelentkezhetnek, a kik nőtlenség, vagy gyermektelen özvegyek, ha csapatnál legalább is két évet szolgáltak, jó működésüknek, magyarul olvasni, írni tudnak, tetszetős külső, valamint ügyes viselkedés mellett, erős, egészséges testalkatuk és legalább 176 cm. testmagassággal bírnak. Ha egy hely meg is üresedik, arra nagyon sok pályázó van.

Ultimo. Tudunkkal nincs.

Vásárlóhely. Nem hiszszük, mert csak idegen hangzású nevek magyarosítása engedélyeztetik.

N. őrsvezető. Nem. Vitájuk szövegalkalmazatás.

K. Nem.

Helyi. Ha a jogszim férjhezmenetelével nem szűnt meg — véleményünk szerint — nincs kizárva annak lehetősége, hogy újból meg nem kaphatuk.

M. ez. ez. őrsv. 1. Dehogyan képez, hisz azt amúgy is mindenki tudja. 2-3. Értetlen kérdéseket válasza nem méltatunk.

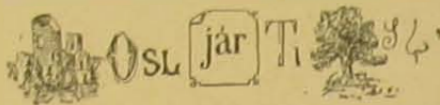
B. csendőr. 1. Az ált. szlg. htv. XV. fej. 9) pontjában foglaltaknak ily esetben alkalmazhatása iránt a szárnyparancsnokig döntése van a kikérendő. 2. Nem tudhatjuk.

K. J. esendőr. Hátörny. Az esendőr és a hangzólatott végezők igen szigorú szabályok a közlőzések annyira hírvos. másképp a

leirtak, mint konkrét eset arra készítenek, hogy a egyik közlőstől eltekintve az azonban ne szorja kedvét. A „Törökös” ha továbbra is törekszik, előbb-utóbb észlhoz ér. Felvetett kérdéseit illetőleg: 1. Kaszinó-engedély nem egyeseknek, hanem testületeknek adatik meg. A kaszinókban a belügyminiszterium által jóváhagyott szabályzat érvényes. Miféle és mire vonatkozó „rendőri” szabályokat ért? 2-3. Légből kapott, abnormalis kérdésekre választ — már csak helyszíne miatt — nem adunk; ha mégis előfordulna, jelentés teendő.

FEJTÖRÖK.

Képtalány.

Minustalány.

- ándör
- lek
- ari
- ala
- ronó
- ibor
- llés

- áva
- da
- átlán
- orlvig
- ron
- ádor

Bettitalány.

Adel. Talianország. i Föld. 9 r s

Megfejtési határidő: 1909 február 8.

Mind a három talányt megfejtők között egy darab öröszabbel királyné sanatoriumi sorsjegy lesz kiosztva.

Lapunk f. évi 3. sz.-ban közölt fejtörök helyes megfejtése:

Képtalány: „Jobb kevés bizonyos, mint sok bizonytalan.”
Számtalány: „36 férfi, 12 nő.”
Bettitalány: „Falus verrebek.”

*

Helyesen megfejtették: Kocsza jörm, Bát, Hatala őrm. Mataczonka, Papp Sándor őrsv. Itatók, Gyurácz István őrsv., Bárdi József esendőr Magyaróvár, Pál Sándor esendőr Fehérvárburgó, Szabó István IV. esendőr Nádudvar, Nagy J. őrm. és neje Vészte, Petruvits Sándor ez. őrm. Szabadkaszálás, Farkas és Bóli Holló, Józsa István esendőr Torontálvásárhely, Imrey J. őrm. és neje, Rozner J. esendőr Komzlop, Réti J. őrm. Szűcs M. pr. os. Czerepfa, Balla Lipót esendőr Torna, Vajardi Sándor esendőr Záh, Karácsony J. őrsv. Dév, Mészáros jörm., Falber Elek őrsvezető Pozsony, Horczag Imre esendőr Vészte, Gregor András esendőr Kőszárd, Lohol Gábor, Vajda őrsv., Néb, Csontosy esendőr Békánudvaras, Ferenczi és Müller esendőrök Vesztoronyhatárkapu, Gergely Sándor jörm. és ifj. Gergely Sándor Dév, Szecs őrsv., Hejze, Majlát Mihály esendőr Galacz, Kiss Győző esendőr Eger, váci őrs nevében Sotonyán Gábor őrsv.

A kiosztott királyné-sanatorium-sorsjeggyel Gergely Sándor királyné-sanatorium-sorsjegyét Hőrszabbel királyné-sanatorium-sorsjegyével cserélték.

Kérjen ingyen és bérmentve

képes árjegyzékkel: cs. és kir. szab. sérvkötők, higiénikus gummiáruk- és a betegápoláshoz szükséges eszközökről.
KELETI J. orvosi műszergyáros
 Budapest, IV., Koronahérség u. 17.

HIVATALOS RÉSZ.

Körrendelet.

13316/1908. eln. sz. A csendőrségi Szolgálati Utasítás II. rész 200. §-ának jelenlegi szövege batályon kívül helyeztetik; helyébe az alábbi szöveg irandó:

A pótzárny állományába tartoznak:

- a) a pótzárnyparancsnok,
- b) az oktató tiszt,
- c) a pótzárnyparancsnokság számvivőtisztje,
- d) a pótzárnyhoz rendszeresített törzsörmesterek,
- e) a tanosztályhoz rendszeresített segédoktatók,
- f) a tartalékosztály legénysége,
- g) a törzsirodába rendszeresített legénység (segédmunkások),

h) az altiszti iskolások (az altiszti tanfolyam idejére),
i) az első elméleti kiképzés alá kerülő próbacsendőrök (az elméleti kiképzés idejére),

j) az irodaszolga és végül

k) a III. számú csendőrkerületnél a pótkeret parancsnoka és a pótkerethez rendszeresített pótlóidomító legénység és a pótlóvak.

Az a), b), c), d), e), f), g), j) és k) alatt felsoroltak a pótzárny rendszeresített állományába, a h) és i) alattiak pedig annak *élelmészéi* — tehát nem rendszeresített — állományába tartoznak; a h) és i) alattiak személyi és erkölcsi okmányai azonban a pótzárnyparancsnokság által a szárnygazdálkodásutkezelési utasítás idevágó határozványai értelmében tartandók nyilván, illetve kezelendők.

A b), c), d), e), f), h), i) és j) alatti pontokban felmentett egyének a pótzárnyparancsnoknak, míg a g) alattiak a kerületi segédtisztnak alá vannak rendelve, vagyis az előbbieknél a pótzárnyparancsnok, míg a g) alattiaknak a kerületi segédtiszt az előjárója.

Kelt Budapesten, 1909 január 15-én.

Jekelfalussy Lajos, s. k.

Körrendelet.

112506/16. 1908. sz. A m. kir. helügyminiszter ural egyelértőleg elrendelem, hogy a Cs - 3. jelzetű „Fegyver és lövészet a magyar királyi csendőrség számára” című szolgálati könyv 18. §-a 8 ik bekezdése a következőkkel kiegészíttessék:

„A kellálladék felemelése esetén kiszállított forgópisztolyok, kardok és kardhüvelyek a kerületnél levő legmagasabb folyószám után folytatólag számozandók, ellenben a kellálladék leszállítása miatt a meglevő folyószámok nem változtatandók meg, hanem a beszállítottak folyószámai egyelőre üresen hagyandók, vagyis azok számaival forgópisztolyok, kardok és kardhüvelyek nem hitandók el.”

Kelt Budapesten, 1909 január 15-én.

Jekelfalussy Lajos, s. k.

Őrsáthelyezés.

A m. kir. V. számú csendőrkerület nyitrai szárnyának területén fekvő Nagykosztolány községben felállított őrs 1909. évi január hó 15-én Bori községbe helyeztetett át.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Okirattal megdicsértettek:

A m. kir. bonvédelmi miniszter úr által:

Bajoly András, m. kir. VII. számú csendőrkerületbeli járásörmester a közbiztonsági szolgálat terén 25 éven felüli szolgálati ideje alatt kifejtett igen buzgó és igen eredményes működéséért.

Pásztor Mibály, m. kir. III. számú csendőrkerületbeli őrmester a közbiztonsági szolgálat terén több mint 22 éven át kifejtett igen buzgó és igen eredményes működéséért.

Csölle András, m. kir. V. számú csendőrkerületbeli őrmester, tűzvész alkalmával a vagyonmentés körül tanusított önfeláldozó és bátor magatartásáért.

Molnár Samuel, m. kir. IV. számú csendőrkerületbeli ez őrmester, egy tűzvész alkalmával az élet- és vagyonmentés körül tanusított bátor és önfeláldozó magatartásáért.

Várakozási illetékekkel szabadságoltatott:

1909. évi január hó 1-ével:

Babcsák István, m. kir. VI. számú csendőrkerületbeli járásörmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint jelenleg szolgálatképtelen, 1909. évi január 1-től számítandó egy évre.

Választott lakhelye: Budapest.

Athelyezettettek:

a folyó évi január hó 8-án kelt 135785/16. 1908. sz. bonvédelmi miniszteri rendelettel

1909. évi január hó 16-ával:

Kovács Sándor II. székesfehérvári szárnybeli járásörmester, váli járásparancsnok, basonló minőségben a zalaegerszegi szárnyhoz Zalaszentgrótra.

Marton Gyula szombathelyi szárnybeli járásörmester, vasvári járásparancsnok, basonló minőségben a székesfehérvári szárnyhoz Váalba.

Németh István V. zalaegerszegi szárnybeli járásörmester, zalaszentgróti járásparancsnok, basonló minőségben a szombathelyi szárnyhoz Vasvárra.

Katonai szolgálati jel.

A legénységi II. osztályu katonai szolgálati jellel ellátott:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Zai István ez. őrmester, 1908. decz. 14-én.

Járőrvezetői jelvénynyel elláttattak:

A m. kir. II. sz. csendőrkerület állományában:

Reck Márton, Hudár István, Mester Ferencz, Szécsi János, Prohászka Márton, Berta János, Hadnagy Áron, Papp János I., Zellér Pál, Bogaán János, Simon József I., Malinás Demeter, Vanna Vazul, Balogh Sándor II., Tóth János III., Szaloki Antal, Molnár János II., Stoiku Illés, Gyémánt Sándor, Ricza Ferencz, Imre János, Csik Lajos, Árnai Lajos, Szegi Pál, Nagy Károly, Peró Emilián, Boda Balint, Élesdi Mihály, Nagy G. András, Bogyó András és Nagy Dénes, továbbá

a m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:

Gajdon Péter, Rampfl Ferencz, Buns Dániel, Fendrik Károly, Szabó József III., Németh István II., Lukács Imre és Szabó Balázs csendőrök.

Lovaglási jutalomdíj.

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Papp Sándor járőrőrmester, Bakon András járőrőrmester, Győrei István ez. őrmester, Tóth József II. csendőr ez. őrzvezető, Puskás József ezimz. őrzvezető, Görög János csendőr ez. őrzvezető és Baráth István őrzvezető, továbbá

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában:

Pesti Ferencz őrmester 1—1 db, 10 koronás aranyból álló lovaglási jutalomdíjban részesítettek.

Házasságra léptek:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

Balogh Sándor őrzvezető, Recze Idával, 1908 decz. 27-én, Karánsebesen.

Pál Sándor ez. őrmester, Ördögh Etelka Katalinnal, 1909 jan. 10-én, Szegeden.

PÁLYAZATOK.

Egy irnoki állás a nagykanizsai kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 720 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a győri királyi törvényszék elnökéhez 1909. évi február hó 16-ig.

Egy irnoki állás a győri kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 720 kor. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a győri királyi törvényszék elnökéhez 1909. évi február hó 16-ig.

Egy törvényhatósági útbiztosi állás Vasvármegye törvényhatóságánál. Fizetés 1400 korona. Lakpénz 300 korona. 40 korona szertárbér. 40 korona iroda átalány és kilowátterpénz. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények Vasvármegyei főispánjához 1909. évi febr. 12-ig.

Egy hivatalozolgai állás a nagyváradi m. kir. fővámbívalónál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Szabályozott lakpénz. Ruháilletmény 60 korona. Terméshelyi ruházat. Kérvények a nagyváradi m. kir. pénzügyigazgatóságához 1909. évi február hó 19-ig.

Egy irnoki állás a mura-zerombati kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 400 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a szombathelyi kir. törvényszék elnökéhez 1909. évi február hó 14-ig.

Egy hivatalozolgai állás a nagyszombati kir. törvényszéknél. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz pótlékkal 200 korona. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Német és román nyelv. Kérvények a nagyszombati kir. törvényszék elnökéhez 1909. évi febr. 8-ig.

Két iskolaezolgai állás az orsz. m. kir. iparművészeti iskolánál. Fizetés 700 korona. Lakpénz 400 korona. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban és ács- és bodnár-mesteriség, vagy nyomdai munkálatok ismerete. Kérvények az orsz. m. kir. iparművészeti iskola igazgatójához 1909. évi február hó 17-ig.

Egy irnoki állás a topánfalvi kir. járásbírósnál. Fizetés pótlékkal 1400 korona. Lakpénz 320 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Telekkönyvi vizsga. Kérvények a tordai kir. törvényszék elnökéhez 1909. évi február hó 12-ig.

Egy hivatalozolgai állás a dovecseri m. kir. adóhivatalnál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Lakpénz 120 korona. Ruháilletmény 60 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Kérvények a veszprémi magyar királyi pénzügyigazgatóságához 1909. évi február hó 10-ig.

Egy hivatalozolgai állás a budapesti m. kir. állami hidak igazgatóságánál. Fizetés pótlékkal 700 korona. Lakpénz 400 korona. Ruháilletmény 100 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. 3 havi próbabeosztás. Kérvények a budapesti m. kir. állami hidak igazgatóságához 1909. évi február hó 15-ig.

Egy irodakezelői gyakornoki állás a szombathelyi m. kir. pénzügyigazgatóságánál. Fizetés pótlékkal 600 korona. Magyar nyelv szóban és írásban. Négy középiskolai osztály. Kérvények a szombathelyi m. kir. pénzügyigazgatóságához 1909. évi február hó 15-ig.

VÁRNAY és FIA = BUDAPEST, = VI., Liszt Ferencz-tér 9.

könyvnyomda, könyv-, papir- és írószer-kereskedés, a magyar kir. — csendőrségi hivatalos nyomtatványok legnagyobb raktára. —

Könyvek, levélpapírok, imakönyvek és írószerek dus választékban.

Ajánljuk a raktárunkon levő különféle képes és iljusági iratokat, diszkötésű műveket, diszlevélpapírokat dobozokban. Tűzben aranyozott jubileumi kereszttek és hozzávaló szalagok kaphatók raktárunkon.